



זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ו ע"א

פרשת ויקרא · פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַתִּיא, וְלֹא מִהֵּוּא אֶתֶר דְּאַקְרִי שְׁמַיִם, וְאַקְרִי זְכוּתָא, אֲלֵא מִמַּעַל דִּיִּיקָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמֹר שְׁפִמָּקוּם הֵּזֶה שְׁנִקְרָא שְׁמַיִם הַדְּבָר תְּלוּי - הָרִי שְׁנִינוּ, שְׁלֹא בְּזִכּוֹת הַדְּבָר תְּלוּי, וְזִכּוֹת הָרִי פִּרְשׁוּהָ זֹו צִדְקָה. וְתִרְגּוּם שֶׁל צִדְקָה - זְכוּת. וְזִכּוֹת וְשְׁמַיִם זֶה דְּבָר אֶחָד, וְכֵאן הִרְעִיפוּ שְׁמַיִם. (וְאִם תֵּאמֹר בּוֹ תְּלוּי) כְּתוּב מִמַּעַל, מִמַּעַל וְדַאי. מִהֲעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ זֶה בָּא, וְלֹא מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא שְׁמַיִם, וְנִקְרָא זְכוּת, אֲלֵא מִמַּעַל דִּיִּיקָא

טקסט הזוהר

וְשִׁחְקִים יִזְלוּ צִדְקָה, דְּכֵד שְׁמַיִם נָטִיל לִיָּה מִמַּעַל, מִהֵּוּא אֶתֶר עֲלָאָה דְּשִׁאֲרֵי עֲלוּי, כְּדִין שִׁחְקִים יִזְלוּ צִדְקָה. מֵאֵן שִׁחְקִים. אֶתֶר דְּטַחֲנִין מְנָא לְצִדִּיקָיָא. וּמֵאֵי נִינְהוּ. נֶצַח וְהוֹד, דְּאִינוּן וְדַאי טַחֲנִין מְנָא לְצִדִּיקָיָא. לְמֵאֵן. לְהֵוּא אֶתֶר דְּאַקְרִי צִדִּיק דְּהָא אִינוּן טַחֲנִין לִיָּה לְהֵוּא מְנָא דְּאַתִּיא מְלַעֲיָלָא, וְכֹל הֵהוּא טִיבּוֹ מִתְּכַנֵּיִשׁ בְּגוּוֹיָיְהוּ, לְמִיָּהב לִיָּה לְדִרְגָּא דְּצִדִּיק, בְּגִין דִּיתְפָּרְכוּן צִדְקָה מִהֵּוּא נְזִילוּ דְּלֵהוּן, וְעַל דָּא טַחֲנִין מְנָא לְצִדִּיקָיָא. מֵאֵן צִדִּיקָיָא דָּא צִדִּיק וְצִדְקָה, יוֹסֵף וְרַחֵל, דְּכֵד מְזִדְּוֹגֵן כְּחָדָא צִדִּיקִים אֲקָרוּ.

ושחקים יזלו צדק. שִׁשְׁשָׁמִים נוטל אותו ממצל מאותו מקום עליון ששורה עליו, אזי שחקים יזלו צדק. מי השחקים? זה המקום שטוחנים מן לצדיקים. ומי הם? נצח ויהוד, שהם ודאי טוחנים מן לצדיקים. למי? לאותו מקום שנקרא צדיק, שהרי הם טוחנים את אותו המן שפא מלמעלה, וכל אותו טוב מתכנס בתוכם לתת אותו לדרגה של צדיק, כדי שיתברכו צדק מאותה נזילה שלהם, ועל זה טוחנים מן לצדיקים. מי הם הצדיקים? זה צדיק וצדק, יוסף ורחל, שששמוזוגים כאחד נקראו צדיקים.

טקסט הזוהר

ואלין טחנין מנא לצדיקיא ודאי, ועל דא ושחקים יזלו צדק. כדין תפתח ארץ לתתא. ויפרו ישע, בני עלמא. וצדקה תצמיח יחד, כל רחמי, וכל טיבו דעלמא סגיא, ומזונייהו דבני נשא משתכחי בעלמא, כדין חדוה על חדוה אתוסף, וכל עלמין מתברכאן. אמר רבי אחא, אלמלא לא אתינא אלא למשמע דא דיי.

תרגום לעברית

ואלו טוחנים מן לצדיקים ודאי, ועל כן - ושחקים יזלו צדק. אז תפתח ארץ - למטה. ויפרו ישע - בני העולם. וצדקה תצמיח יחד - כל הרחמים וכל הטוב של העולם מתרבים, ומזונותיהם של בני אדם מצויים בעולם, אז נוספת שמחה על שמחה, וכל העולמות מתברכים. אמר רבי אחא, אלמלא לא באתי אלא לשמע את זה - די לי.

טקסט הזוהר

פתח רבי יוסי ואמר, (שופטים ה) לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יי'. תא חזי, כל רעותא, וכל לבא, דבעי בר נש לארקא ברכאן מעילא לתתא, ליחדא שמא קדישא. לבעי בצלותא לקודשא בריה הוא ברעותא ובכונה דלבא, לנגדא מההוא נחלא עמיקא, כמה דכתיב, (תהלים קל) ממעמקים קראתיה יי', דתמן עומקא דכלא, בעמיקי

עלֹאי, דַּאיִנּוֹן שִׁירוּתָא עֲלָא, דַּאֲבָא וְאִימָא מְזִדּוּגִין. אוּף הָכָא לְבִי לְחוּקְקֵי יִשְׂרָאֵל, מֵאֵן חוּקְקֵי יִשְׂרָאֵל. לֹא כְּתִיב חֻקּוֹתֵי יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא לְחוּקְקֵי. אֲלִין אֲבָא וְאִימָא, דַּאיִנּוֹן מְחוּקְקֵי לְיִשְׂרָאֵל קִדִּישָׁא, דַּאִיהוּ נְגִיד מְבִינֵיהוּ.

תרגום לעברית

פִּתַּח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שופטים ה) לְבִי לְחוּקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם בָּרְכוּ ה'. בֹּא רֵאא, כָּל הָרָצוֹן וְכָל הַלֵּב שְׁצָרִיךְ אָדָם לְהַרִיק בְּרָכוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, לְיַחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, לְבַקֵּשׁ בְּתַפִּלָּה לְקָדוֹשׁ - בָּרוּךְ-הוּא בְּרָצוֹן וּבְכֹנֶנֶת הַלֵּב, לְהַשְׁפִּיעַ מֵאוֹתוֹ הַנִּחַל הָעֵמֶק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קל) מִמַּעַמְמֵקִים קָרְאֲתִיךְ ה', שְׁשֵׁם הָעֵמֶק שֶׁל הַכֵּל, בְּעֵמֶקִים הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם הָרֵאשִׁית הָעֲלִיּוֹנָה שָׂאב וְאֵם מְזִדּוּגִים. אִף כָּאֵן לְבִי לְחוּקְקֵי יִשְׂרָאֵל, מִי הֵם חוּקְקֵי יִשְׂרָאֵל? לֹא כְּתוּב חֻקּוֹתֵי יִשְׂרָאֵל, אֲלֹא לְחוּקְקֵי, אֵלּוּ אֲבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם מְחוּקְקִים לְיִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא שׁוֹפֵעַ מְבִינֵיהֶם.

טקסט הזהור

הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם, אֲלִין אִינּוֹן אֲבָהוּ, דַּאֲקָרוֹן נְדִיבִים, כְּמָה דַּאֲתָּ אָמַר (תהלים מז) נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבָרָהֶם. כְּדִין בָּרְכוּ יי', לְנִגְדָא מְנִיָּה בְּרָכָאן לְתַתָּא, וְיִשְׁתַּכְּחוֹן בְּרָכָאן בְּעֲלָמָא כְּלָהוּ, דְּכַד הָכָא מִשְׁתַּכְּחִין בְּרָכָאן מְלַעֲיָלָא כְּלָא הוּא בְּחִדּוּתָא כְּלָא הוּא בְּשְׁלִימוֹ. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִרִיק עֲלִיהוֹן בְּרָכָאן, וְצִיִּית צְלוֹתְהוֹן, וְעֲלִיָּיהוּ כְּתִיב, (תהלים קב) פָּנָה אֶל תַּפְּלַת הָעֲרָעָר וְלֹא בָּזָה אֶת תַּפְּלָתָם וְגו'.

תרגום לעברית

הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם - אֵלּוּ הֵם הָאֲבוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ נְדִיבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבָרָהֶם. אֲזִי בָרְכוּ ה', לְהַשְׁפִּיעַ מִמֶּנּוּ בְּרָכוֹת לְמַטָּה, וְיִמְצְאוּ בְּרָכוֹת בְּעוֹלָם כָּלָם, שֶׁכְּשָׂאֵן נִמְצְאוֹת בְּרָכוֹת מִלְּמַעַלָּה, אֲזִי הַכֵּל בְּשִׁמְחָה וְהַכֵּל בְּשִׁלְמוֹת. אֲשֶׁרִי חֲלָקֶם

שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרִיק עֲלֵיהֶם בְּרָכוֹת וּמִקְשִׁיב לְתַפְלָתָם, וְעֲלֵיהֶם כָּתוּב,
פָּנָה אֶל תַּפְלַת הָעֶרְעָר וְלֹא כָּזָה אֶת תַּפְלָתָם וְגו'.

טקסט הזוהר

פרשת צו

(ויקרא ו) זאת תורת העולה וגו'. רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים לו) צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו', (פקודי רל"ח ע"ב ושם מוגה) האי קרא אוקימנא ליה ואתמר, תא חזי, האי עולה, סליקו וקשירו דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילה בגו עלמא דאתי, למחוי כלל חד, בקשורא חדא, בחידו. ובגין דסלקא לעילא לעילא, כתיב זאת תורת, רזא דכר ונוקבא כחדא, תורה שבכתב, ותורה שבפעל פה, לסלקא בכביבותא.

תרגום לעברית

זאת תורת העולה וגו'. רבי שמעון פתח ואמר, צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה וגו'. הפסוק הזה פרשנוהו ונתבאר. בא ראה, העולה הוא מעלה וקושרת את כנסת ישראל למעלה, והדבקות שלה בתוך העולם הבא להיות הכל אחד בקשר אחד, בשמחה. ומשום שעולה למעלה למעלה, כתוב זאת תורת, סוד של זכר ונקבה יחד, תורה שבכתב ותורה שבפעל פה לעלות בכביבות.

טקסט הזוהר

כד אתער סטרא דצפון, כמה דאוקימנא דכתיב, (שער השירים ב) שמאלו תחת לראשי, כדין איהי סלקא בכביבותא, ואתערטרא בימינא, ואתחברא באמצעיתא, ואתנהיר כלל מרזא דקדש הקדשים, ודא מגו דרזא דאדם, ברעו דכהנא, ובצלוחתא, ובשירתא.

כְּשֶׁמִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ צָפוֹן, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּהוּ שֶׁכָּתוּב שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי, אֲזִי הִיא עוֹלָה בְּחִיבוֹת, וּמִתְעַטֶּרֶת בְּיָמִין, וּמִתְחַבֶּרֶת עִם הָאֲמָצְעִי, וְהַכֹּל מֵאִיר מְסוּד שֶׁל קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, וְזֶה מִתּוֹךְ סוּד שֶׁל אָדָם, בְּרָצוֹן הַכֶּהֱן וּבִתְפִלָּה וּבְשִׁירָה.

טקסט הזהור

וְהָא אוֹקִימָנָא דְעוֹלָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, בְּרֹזָא דְרוּחַ עֲלָאָה, בְּגִין דְתַלְת רוחין קִשְׁרִין כְּחָדָא, רוּחַ תַּתְּאָה דְאֶקְרִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. רוּחַ דְלָגוּ בְּאֲמָצְעִיתָא, דְאֶקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן אֶקְרִי רוּחַ תַּתְּאָה. אֲבָל הָאִי רוּחַ, דְנִפְיֵיק מִגּוֹ שׁוּפֹר, כְּלִילָן בְּאֶשָּׁא וּמִיָּא. רוּחַ עֲלָאָה דְאִיהוּ סְתִים בְּחֶשְׁאִי, דְבִיָּה קִימִין כָּל רוּחִין קִדְשִׁין, וְכָל אֲנָפִין נְהִירִין. וּבְגִין כֹּךְ אֶהְדֶּרֶת עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

תרגום לעברית

וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ שְׁעוֹלָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים בְּסוּד הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, מְשׁוּם שֶׁשְּׁלֹש רוּחוֹת קְשׁוּרוֹת כְּאַחַת: הָרוּחַ הַתַּחְתּוֹנָה שְׁנִקְרָאת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הָרוּחַ שֶׁלְפָנִים בְּאֲמָצֶע, שְׁנִקְרָאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, וְכֵן הָרוּחַ הַתַּחְתּוֹנָה. אֲבָל הָרוּחַ הַזֶּה שְׁיֻצְאָת מִתּוֹךְ שׁוּפֹר, כְּלוּלִים בְּאֶשׁ וּמִיָּם. הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא סְתוּמָה בְּחֶשְׁאִי, שֶׁבָּהּ מִתְקַיְמִים כָּל הָרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַפָּנִים מְאִירוֹת, וּמְשׁוּם כֹּךְ חוֹזֶרֶת הָעוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ו ע"ב) ◆

טקסט הזהור

וּלְבִתֵּר מְרֹזָא דְבִהֶמָּה,

ואחר כך מסוד של הבהמה נהגים ונזונים להתקשר לרוח אחרת, שהיא בתוך הטמאה מאותם חלבים ושמןים, כמו שנתבאר. ומשום כך עולה קדש קדשים, שאר הקרבנות כלם כדי לעשות שלום בעולם מכמה צדדים ובעלי דינים, להעביר ולהיות נאור מתוך הרצון להתפשט, ונקראים קדשים קלים, משום שלא מתעטרים למעלה למעלה בקדש הקדשים. ועל זה הם קדשים קלים ושחיתותם בכל מקום, כמו שפארוה. אבל העולה, שהיא סוד של קדש הקדשים, אינה כשאר קרבנות, שכל מעשיה קדש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.